तया नार्य्यो नृसिंहानां सोऽवरोधजनस्तदा । पौरजानपदाश्चैव ददृशुस्तं जनाधिपं ।
निवेदयामास तदा जनन्तं नामगोत्रतः । युधिष्ठिरो नरपतिः स चैनं प्रत्यपूजयत् ।
स तैः परिवृतो मेने हर्षबाष्पाविलेक्षणः । राजात्मानं गृहगतं पुरेव गजसाह्वये ।
अभिवादितो वधूभिश्च कृष्णाद्याभिः स पार्थिवः । गान्धार्य्या सहितो धीमान् कुन्त्या च प्रत्यनन्दन ।
ततश्चाश्रममागच्छत् सिद्धचारणसेवितं । दिदृक्षुभिः समाकीर्णं नभस्तारागणैरिव । ९५
इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्व्वणि आश्रमवासपर्व्वणि चतुर्व्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ स तैः सह नरव्याघ्रैर्भ्रातृभिर्भरतर्षभ । राजा रुचिरपद्माचैरासाञ्चक्रे तदाश्रमे ।
तापसैश्च महाभागैर्नानादेशसमागतैः । द्रष्टुं कुरुपतेः पुत्रान् पाण्डवान् पृथुवक्षसः ।
तेऽब्रुवन् ज्ञातुमिच्छामः कतमोऽत्र युधिष्ठिरः । भीमार्ज्जुनौ यमौ चैव द्रौपदी च यशस्विनी ।
तानाचख्यौ तदा सूतः सर्व्वांस्तानभिनामतः । सञ्जयो द्रौपदीञ्चैव सर्व्वास्वान्या कुरुस्त्रियः ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ य एष जाम्बूनदशुद्धगौरस्तनुर्महासिंह इव प्रवृद्धः । प्रचण्डघोणः पृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षः कुरुराज
एषः । ९९०
अयं पुनर्म्मत्तगजेन्द्रगामी प्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः । पृथ्वायतांसः पृथुदीर्घबाहुर्वृकोदरः पश्यत पश्यतेमं ।
यस्त्वेष पार्श्वेऽस्य महाधनुष्मान् श्यामो युवा वारणयूथपाभः । सिंहोन्नतांसो गजखेलगामी पद्मायताक्षोऽर्ज्जुन एषवीरः ।
कुन्तीसमीपे पुरुषोत्तमौ तु यमाविमौ विष्णुमहेन्द्रकल्पौ । मनुष्यलोके सकले समोऽस्ति ययोर्न रूपे न बले न शीले ।
इयं पुनःपद्मदलायताक्षी मध्यं वयः किञ्चिदिव स्पृशन्ती । नीलोत्पलाभा सुरदेवतेव कृष्णा स्थिता मूर्त्तिमतीव लक्ष्मीः ।
अस्यास्तु पार्श्वे कनकोत्तमाभा यैषा प्रभा मूर्त्तिमतीव सौमी । मध्ये स्थिता सा भगिनी द्विजाग्र्यास्त्रकायुधस्याप्र
तिमस्य तस्य । ९१५
इयञ्च जाम्बूनदशुद्धगौरी पार्थस्य भार्य्या भुजगेन्द्रकन्या । चित्राङ्गदा चैव नरेन्द्रकन्या यैषा सवर्णाऽग्र्यमधूकपुष्पैः ।
इयं स्वसा राजचमूपतेश्च प्रवृद्धनीलोत्पलदामवर्णा । पस्पर्द्ध कृष्णेन सदा नृपो यो वृकोदरस्यैष परिग्रहोऽग्र्यः ।
इयञ्च राज्ञो मगधाधिपस्य सुता जरासन्ध इति श्रुतस्य । यवीयसो माद्रवतीसुतस्य भार्य्या मता चम्पकदामगौरी ।
इन्दीवरश्यामतनुः स्थिता तु यैषा पुरासीन्न महीतले च । भार्य्या मता माद्रवतीसुतस्य ज्येष्ठस्य सेयं कमलायताक्षी ।
इयन्तु निष्टप्तसुवर्णगौरी राज्ञो विराटस्य सुता सपुत्रा । भार्य्याऽभिमन्योर्निहतो रणे यो द्रोणादिभिस्तैर्व्विरथो
रथस्थैः । ९०
एतास्तु सीमन्तशिरोरुहा याः शुक्लान्तरोया नरराजपत्न्यः । राज्ञोऽस्य वृद्धस्य परःशताख्याः स्नुषा नृवीरा हतपुत्रनाथाः ।
एता यथामुख्यमुदाहृता वो ब्राह्मण्यभावादृजुबुद्धिसत्त्वाः । सर्व्वा भवद्भिः परिपृच्छतो या नरेन्द्रपत्न्यः सुविशुद्धसत्त्वाः ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं स राजा कुरुवृद्धवर्य्यः समागतस्तैर्नरदेवपुत्रैः । पप्रच्छ सर्व्वं कुशलं तदानीं गतेषु सर्व्वेष्वथ
तापसेषु ।
योधेषु चाप्याश्रममण्डलं तं मुक्त्वा निविष्टेषु विमुच्य पत्रं । स्त्रीवृद्धबाले च सुसंनिविष्टे यथार्हतस्तान् कुशलान्यपृच्छत् ।
इतिश्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्व्वणि आश्रमवासपर्व्वणि पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥